

Jan 12:32 *A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě.*

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 104.5 Prvním krokem na cestě k Bohu je uvěřit a poznat lásku, kterou k nám Bůh chová (viz **1. Janův 4,16**), protože právě svou láskou nás Bůh k sobě přitahuje. (srv. MON 62.5)

Jeremiáš 31:3 *Miluji tě věčnou láskou, proto ti stále zachovávám milosrdenství.*

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 323.2 Kristus přišel, aby světu zjevil Boží lásku a přitáhl k sobě srdce všech lidí. Řekl: **Jan 12:32** „A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě.“ Prvním krokem ke spáse je reagovat na působení Kristovy lásky. Bůh posílá lidem jedno poselství za druhým a naléhavě je vyzývá k pokání, aby jim mohl odpustit a zapsat vedle jejich jmen "odpuštěno". Cožpak nebude žádné pokání? Zůstanou Jeho výzvy bez odezvy? Bude Jeho nabídka milosrdenství přehlížena a Jeho láska zcela odmítnuta? Pak se člověk sám odřízne od prostředku, skrze který může získat věčný život; neboť Bůh odpouští pouze kajícím se! Projevem lásky a naléháním svého Ducha přivádí lidi k pokání; neboť pokání je Boží dar a tomu, komu odpouští, nejprve dává pokání.

Římanům 2:4 ... *nevíš, že Boží dobrota tě vede k pokání?*

SC – Cesta ke Kristu 54.1 I když je hříšník daleko od domu Otce a promrhává své statky v cizí zemi, Otcovo srdce po něm touží. Každá touha po návratu k Bohu, která se v něm probouzí, je něžný hlas Božího Ducha, který vyzývá, prosí a přitahuje ztraceného syna k laskavému srdci jeho Otce. (srv. CK 38.3)

Jan 6:44a *Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec.*

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1072.3 Milost prokázaná hříšníkovi ho neustále přitahuje k Ježíši. Pokud na ni zareaguje, v pokání přijde a vyzná své hříchy, a vírou se chopí naděje, která je mu předložena v evangeliu, Bůh zlomeným a pokorným srdcem nepohrdne. Tím se Boží zákon neoslabeje, ale moc hříchu je zlomena a hříšníkovi je nabídnuto milosrdenství (Dopis 1f, 1890).

RH – časopis Review and Herald, 21. října 1890, odst. 7 Boží láska ... má moc překonat každou překážku ... za předpokladu, že se hříšník podrobí jejímu vlivu a zcela se odevzdá Bohu.

DA – Touha věků 172.3 Podobně nenápadně jako vánek Kristus neustále působí na lidské srdce. Pomalu a mnohdy nepozorovaně člověka ovlivňuje síla, která jej přivádí ke Kristu. Může se to dít při rozjímání o Spasiteli, při četbě Písma nebo při poslechu kázání. Najednou se člověk na naléhavou výzvu Ducha s radostí odevzdá Ježíši. Mnozí lidé tomu říkají náhlé obrácení, ale je to výsledek dlouhodobého úsilí Božího Ducha, Jeho pozvolné a trpělivé práce. (srv. TV 105.5)

TMK – Abych Jej znal 57.2 Prostřednictvím služby andělů může Duch svatý působit na člověka a přivádět ho ke Kristu... Nicméně Boží Duch nenarušuje lidskou svobodu. Duch svatý je poslán jako pomocník, aby člověk mohl spolupracovat s Bohem. Je Mu svěřeno přitahovat lidské nitro k Bohu, nikdy však nevynucuje poslušnost.

DA – Touha věků 22.1 Násilí je v rozporu se zásadami Boží vlády. Pán Bůh touží pouze po službě z lásky. Lásku si nelze vynutit, získat silou či příkazem. Lásku probouzí jen láska. (srv. TV 10.4)

SC – Cesta ke Kristu 27.2 Hříšník se může této lásce bránit, může se vzpírat, aby ho Kristus k sobě nepřitáhl. Jestliže se však nebrání, bude přitážen k Ježíši. Poznání plánu spasení přivede hříšníka pod kříž, kde v pokání vyzná své hříchy, které způsobily utrpení drahého Syna Božího. (srv. CK 20.2)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 181.5 Každý člověk, který na toto volání odpoví, se odvrátí od nepravosti.

SC – Cesta ke Kristu 27.1 Je pravda, že se lidé někdy zastydí za své hříšné chování a vzdají se některých svých zlovyků dříve, než si vůbec uvědomí, že jsou přitahováni ke Kristu. Kdykoli se však pokusí o nápravu, kdykoli se v nich probudí touha jednat spravedlivě, jsou k tomu puzeni Kristovou mocí. Na jejich nitro působí vliv, který si neuvědomují, probouzí se v nich svědomí, což vyvolává příznivé změny v životě. A když je Kristus přitáhne, aby hleděli na Jeho kříž a poznali, že Ho ukřižovaly jejich hříchy, probudí se jejich svědomí a uvědomí si závažnost přikázání. Odhalí se jim zkaženost jejich života, zakořeněný hřích v nitru. Začínají chápat něco z Kristovy spravedlnosti a volají: „Co je hřích, že se pro vykoupění hříšníka vyžaduje tak velká oběť? Bylo zapotřebí vší té lásky, všeho toho utrpení, všeho toho ponížení, abychom nezahlýnuli, ale měli věčný život?“ (srv. CK 20.1)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 349.2 Prostřednictvím kříže byl hříšník vysvobozen ze zajetí hříchu, ze spojenectví se zlem. Při každém pohledu na kříž a na Krista srdce hříšníka taje a v lítosti volá: „Byly to mé hříchy, které ukřižovaly Božího Syna.“ U kříže odkládá své hříchy a skrze Kristovu milost se jeho charakter proměňuje. Spasitel jej pozvedá z prachu a světuje ho pod vedení Ducha svatého. Při pohledu na Vykupitele nachází hříšník naději, jistotu a radost. Víra se láskou zmocňuje Krista. Víra se projevuje láskou a očišťuje nitro.

COL – Kristova podobenství 236.2 Pokud neoceníme a nepřijmeme Boží lásku jako trvalou zásadu, která má obměkčit a podmanit naše srdce a nitro, jsme naprosto ztraceni. Bůh už nemůže dát větší důkaz své lásky, než jaký dal. Jestliže si lidské srdce nepodmaní láska Ježíše Krista, pak už není žádný jiný prostředek, kterým by nás oslovil a zasáhl. (srv. PM 120.1)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 360.1 Je velmi důležité, aby byl Kristus hlásán jako jediná naděje a záchrana.